

[Finansministeren.]

hurtigt — de konkrete forslag komme på bordet, og så kan vi jo drøfte dem.

Det ærede medlem fremkom med en række eksempler på den nuværende lovgivnings virkninger specielt for erhvervsvirksomheder. Det var jo umuligt at få fat i eksemplerne og tage stilling til dem på stående fod, men jeg mener, det er nogle af de ting, som det vil være muligt at få nærmere belyst, og som jeg synes skal belyses, under det kommende saglige udvalgsarbejde. Jeg siger dette bl. a. ud fra en fornemmelse af, at man i høj grad i den almindelige omtale af disse ting, for ikke at sige den almindelige agitation om disse ting, overdriver, hvad det betyder konkurrencemæssigt for erhvervsvirksomhederne. For hvis man skal til at afgøre, hvad det betyder for danske virksomheder f. eks. i sammenligning med udenlandske, så skal man da ikke bare se på ejendomsbeskatningen, grundstigningsskylden; så skal man vel også se på jordpriserne her i landet i forhold til virksomheder i andre lande, så jeg synes ikke, problemet er udtømmende belyst blot ved de tal, det ærede medlem her nævnte.

Det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen ville gerne have oplysning om visse enkeltheder i forbindelse med det direktiv, som regeringen ville give udvalget om ejendoms-skatte. Derom vil jeg sige, at jeg vil finde det rimeligt, at vi, når vi nu kommer til næste omgang, måske ligefrem drøfter et sådant direktiv, for selv om det vel til syvende og sidst må udgå på regeringens ansvar, er det vel af betydning for os, at det kan drøftes f. eks. i et af de udvalg, der bliver nedsat, således at der kan tages hensyn til de synspunkter, der måtte være.

Ordføreren for forslagsstillerne (Gott-schalck-Hansen): Den højtærede finansminister brugte den vending, at jeg måske var lidt forskriftklog. Ja, højtærede minister, det er nu engang tonen, der skaber melodien, og det er muligt, det er nødvendigt, når det er fari-sære, man har med at gøre. Som en sådan må jeg selvfølgelig ikke bedømme den højtærede minister som person, men jeg tør jo nok sige, at når man bliver præsenteret for et sådant udbud af alskens forskellig stand-punkttagen fra det kongelige danske social-demokrati, som vi er blevet her i dag, må

der for den almindelige borger herske fuld-stændig vild forvirring om, hvad der er ret og rigtigt.

Det havde haft meget stor interesse, om den højtærede minister over for det høje ting havde tilkendegivet, om at han var enig med det ærede medlem hr. Holger Eriksen eller enig med det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen. Sidstnævnte ærede medlem talte jo klart og tydeligt; der var ingen tvivl om, hvad han mente. Det ærede medlem sagde — og det vil jeg gerne have bekræftet — at de synspunkter, han gav udtryk for, var den socialdemokratiske gruppes, og han brugte den vending, at det var et farvel til grundstigningsskylden. Ja men hvis det virkelig er rigtigt, så er socialdemokratiet på vej fremad mod noget, der er ret og rigtigt, og det vil interessere os uhyre i det høje ting. Jeg erkender, det er ikke morsomt, nej, det er ikke morsomt at skulle gå op og vælge imellem disse to standpunkter, men det vil interessere os meget, hvis den højtærede minister vil bekræfte, hvad det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen har sagt, at ministerens oplæg, som vi jo kun kender fra talen her i dag, skal forstås derhen, at det er et farvel til grundværdistigningsafgiften. Hvis det er tilfældet, så har denne debat absolut ikke været forgæves.

Regeringen har det tekniske apparat, og det er jo en regering, som ikke er bange for at gå i gang med lovgivningsarbejdet, hvorfor har den da ikke fremsat et lovforslag; hvorfor skal vi holdes hen i uvidenhed? Hvorfor skal vi igennem alle disse undersøgelser? Det er jo almindelig praksis, at der fremsættes et lovforslag, og når det så går i udvalg, kan vi indhente al den viden og oplysning, som vi har behov for, hos de teknikere og hos den sagkundskab, som står til rådighed. Det havde været meget mere værdifuldt, hvis ministeren havde haft noget konkret at sige. I øjeblikket er det alt for hypotetisk, alt for uvist og uklart.

Den højtærede minister sagde, at de 40 mill. kr. skulle skaffes. Deri er jeg enig. Men det må man gøre, når man mener, at denne afgift virker uheldigt, når man erkender, at den er uretfærdig. Jeg vil gerne have lov til, da jeg nu har citeret statsministeren, lige at nævne, hvad udenrigsministeren sagde i sin nytårsudtalelse — den står i Ekstrabladet for den 31. december